

Daniel Kitabı - Numara Yirmi Sekiz

Duvarlar

Jeff Pippenger

2023-12-23

Nebukadnezar, Adventizmin, Amerika Birleşik Devletleri'nin, Protestan boynuzunun ve Cumhuriyetçi boynuzunun başlangıcını temsil eder. Belşassar, tüm bu çizgilerin sonunu temsil eder.

Nebukadnezar, 1798'den 1844'e ve Tanrı'nın araştırmacı yargısının başlangıcına kadar uzanan birinci ve ikinci meleklerin mesajlarının tarihini temsil eder. Onun tanıklığı Daniel kitabının birinci bölümüyle paraleldir. Belşassar, 1989'dan Pazar yasasına ve Tanrı'nın yürütücü yargısının başlangıcına kadar uzanan üçüncü meleğin mesajının tarihini temsil eder. Onun tanıklığı Daniel kitabının birinci ila üçüncü bölümleriyle paraleldir.

Nebukadnezar, İsrail'in kuzey krallığının üzerine gelen "yedi vaktin" 1798'deki sonunu, bir hayvan yüreğine sahip olarak yaşadktan sonra krallığı kendisine iade edildiğinde işaretler. Onun tanıklığı, Yahuda'nın güney krallığının üzerine gelen "yedi vaktin" 1844'teki sonunda açılan araştırmacı yargıya kadar sürer. Onun tanıklığında "saat" sözcüğü birinci meleğin yargı saati mesajını ve yine o mesajın gelişini temsil eder. "Saat", onun tanıklığında hem 1798'i hem de 1844'ü işaretler; bunlar sırasıyla ilk gazabın ve son gazabın sona ermesini temsil eder.

Belşassar'ın sonu, iki bin beş yüz yirmiye denk düşen gizemli el yazısıyla işaretlenir. "Yedi vakit", ister bir "saat", bir "dağılış" ya da "iki bin beş yüz yirmi" olarak temsil edilsin, yargının bir simgesidir. Nimrod'un yargısı bir "dağılış"tı, Nebukadnezar'ınki "yedi vakit"ti ve Belşassar'ınki iki bin beş yüz yirmiydi. Nebukadnezar üç saygın kişiyi yargıladığında, fırını normalin üzerinde "yedi kat" kızdırttı.

"Yedi vakit" in yargısı, ilk mesajın gelişiyile ve üçüncü mesajın gelişiyile işaretlenir. 1863'te Millerci Adventizmin sonu, "yedi vakit" öğretisinin reddiyile başlar ve yüz yirmi altı yıl sonra, 1989'da, üçüncü meleğin tarihi açısından "zamanın sonu" geldi. Yüz yirmi altı, "yedi vakit" in bir sembolüdür; dolayısıyla 1863'te birinci meleğin hareketinin sonundan 1989'da üçüncü meleğin hareketinin başlangıcına kadar olan dönem, sembolik yüz yirmi altı aracılığyyla "yedi vakit" tarafından birbirine bağlanır.

Yine de Daniel kitabının beşinci bölümünde anlatılan Belşazar'ın düşüşüne dair tanıklık, "duvar" a yazılmış olsa bile, "yedi vakit" in yargısını kimsenin göremeyeceğini öğretir. Cumhuriyetçi boynuzu için yargı, Daniel'in beşinci bölümünde ortadan kaldırılan Thomas Jefferson'ın "kilise ile devletin ayrılığı duvarı" üzerine yazılmıştır. Gerçek Protestan boynuzu için yargı ise, okuyanlar koşabilsin diye "duvar" a asılan iki kutsal tablo üzerine yazılmıştır. Ama Laodikya'nın körlüğü içinde sözler ayırt edilemez. Her iki durumda da, yargı sözleri, hem gerçek Protestan hem de Cumhuriyetçi boynuzların terazide tartıldığı ve eksik bulunduğu anlamına gelir. Belşazar'ın hikâyesi, dünyanın uluslarını temsil eden Cumhuriyetçi boynuz için bir mesaj taşır.

"Nebukadnezar ve Belşassar'ın tarihinde Tanrı bugünün uluslarına seslenir." Signs of the Times, 20 Temmuz 1891.

Belshazzar'ın hikâyesinin dünyanın insanlarını temsil eden Protestan boynuzuna da bir mesajı vardır.

"Nebukadnezar ve Belsazar'ın tarihinde Tanrı bugünün insanlarına seslenir." Bible Echo, 17 Eylül 1894.

Belşassar'ın günahı, yeryüzü canavarının her iki boynuzunun günahını temsil eder. Boynuzların her birinin günahı, bu hakikatleri bütünüyle bildikleri hâlde kendi temel hakikatlerini reddetmelerinde yatar. Cumhuriyetçi boynuz, Anayasa'nın ışığı ve o ilahî belgenin ortaya konulduğu ilk dönem karşısında sorumlu tutulur; fakat o zamandan beri bunlar kademeli olarak reddedilmiştir. Ulus ejderha gibi konuştuğunda, kilise ile devletin ayrılığına dair sembolik duvar kaldırılmış olacaktır. Gerçek Protestan boynuz için, temellerin atıldığı dönemde birinci ve ikinci meleklerin mesajlarının tarihinden gelen ışık kademeli olarak reddedilmiştir ve Tanrı'nın yasasının "duvarı" da nihayetinde reddedilene kadar giderek artan biçimde reddedilmeye devam edecektir.

Burada peygamber, hakikat ve doğruluktan genel bir sapmanın yaşandığı bir zamanda, Tanrı'nın krallığının temelini oluşturan ilkeleri yeniden tesis etmeye çalışan bir halkı tasvir ediyor. Onlar, Tanrı'nın yasasında açılmış gediği onaranlardır—O'nun, seçtiklerini korumak için etraflarına yerleştirdiği duvar—ve bu yasanın adalet, hakikat ve saflıkla ilgili buyruklarına itaat, onların daimi güvencesi olacaktır.

Yanılgıya yer bırakmayan sözlerle peygamber, duvarı inşa eden bu artakalan halkın özel görevini gösterir. “Eğer ayağımı Şabat'tan, kutsal günümde kendi keyfince davranmaktan çekersen; ve Şabat'ı bir sevinç, Rab'bin kutsalı, saygıdeğer diye adlandırır; ve ona saygı gösterir, kendi yollarını izlemez, kendi zevkini aramaz, kendi sözlerini söylemezsen; o zaman Rab'de sevinç bulacaksın; ve seni yeryüzünün yüksek yerlerinde yürüteceğim ve seni baban Yakup'un mirasıyla besleyeceğim; çünkü bunu Rab'bin ağzı söyledi.” Yeşaya 58:13, 14. Peygamberler ve Krallar, 677, 678.

Melekler tarafından William Miller'a vahyedilen Kutsal Kitap metodolojisi, Tanrı'nın peygamberlik yasalarını temsil eder ve eski İsrail'in aksine, modern İsrail yalnızca On Emir yasasının değil, aynı zamanda peygamberliklerin de emanetçileri olacaktır.

Tanrı, eski İsrail'i çağırdığı gibi, bu çağda da kilisesini yeryüzünde bir ışık olarak durması için çağırmıştır. Hakikatin kudretli baltasıyla, birinci, ikinci ve üçüncü meleklerin mesajlarıyla, onları kiliselerden ve dünyadan ayırarak kendisine kutsal bir yakınlığa getirmiştir. Onları yasasının emanetçileri yapmış ve bu zaman için peygamberliğin büyük gerçeklerini onlara emanet etmiştir. Eski İsrail'e emanet edilen kutsal sözler gibi, bunlar da dünyaya duyurulması gereken kutsal bir emanettir. Vahiy 14'ün üç meleği, Tanrı'nın mesajlarının ışığını kabul eden ve uyarıyı yeryüzünün dört bir yanına duyurmak üzere O'nun temsilcileri olarak yola çıkan halkı temsil eder. Mesih, takipçilerine şöyle der: “Siz dünyanın ışığısınız.” İsa'yı kabul eden her cana, Golgota'daki çarmıh şöyle seslenir: “Canın değerine bakın: ‘Bütün dünyaya gidin ve Müjde’yi her yaratılmışı vaaz edin.’” Hiçbir şeyin bu işi engellemesine izin verilmemelidir.

Bu, zaman için en önemli iştir; etkisi sonsuzluk kadar kapsamlı olmalıdır. İsa'nın, insanların canları için onların kurtuluşu uğruna yaptığı kurbanda ortaya koyduğu sevgi, O'nun tüm takipçilerini harekete geçirecektir. Tanıklıklar, cilt 5, 455.

Melekler tarafından bildirilen ve William Miller'ın çalışması aracılığıyla pekiştirilen “peygamberliğin büyük hakikatleri”, “dünyaya iletilmesi gereken kutsal bir emanet”tir. On Emir, tabiat kanunları, sağlık kanunları ve peygamberlik incelemesine ilişkin yasalar aynı Büyük Yasa Koyucu tarafından verilmiştir ve bir emri reddetmek hepsini reddetmektir. William Miller'a verilen yöntemin reddedilmesi, aşamalı bir isyanı başlattı; bu da nihayetinde Adventizmin yedinci gün Sebt'i'ni reddetmesine yol açacaktır.

Rab, bu son günlerde kendisine ait olduğunu iddia eden halkıyla davası var. Bu davada, sorumlu konumlarda bulunan kişiler Nehemya'nın izlediği yolun tam tersini tutacaklar. Kendileri sadece Sebt Günü'nü görmezden gelip küçümsemekle kalmayacak, onu gelenek ve göreneklerin çerçöpü altında gömerek başkalarının onu tutmasını engellemeye de çalışacaklar. Kiliselerde ve açık havadaki büyük toplantılarda, vaizler halka haftanın ilk gününü tutmanın gerekliliğini ısrarla telkin edecekler. Denizde ve karada felaketler var; ve bu felaketler artacak, bir felaketin hemen ardından bir diğeri gelecek; ve Sebt Günü'nü vicdanen tutanların küçük bir topluluğu, Pazar'ı hiçe saydıkları için Tanrı'nın gazabını dünyaya getirenler olarak gösterilecek.

Şeytan, dünyayı esir almak için bu yalanı telkin eder. Onun planı, insanları yanlışları kabul etmeye zorlamaktır. Bütün sahte dinlerin yayılmasında etkin rol alır ve yanlış öğretileri zorla kabul ettirme çabalarında hiçbir şeyden çekinmez. Dinî gayret kisvesi altında, onun ruhunun etkisiyle insanlar, hemcinsleri için en zalim işkenceleri icat etmiş ve onlara en korkunç acıları çektirmişlerdir. Şeytan ve yandaşları hâlâ aynı ruhu taşımaktadır; geçmişin tarihi bizim zamanımızda da tekerrür edecektir.

Kötülüğü gerçekleştirmeye akıllarını ve iradelerini adanmış insanlar vardır; yüreklerinin karanlık dehlizlerinde hangi suçları işleyeceklerine karar vermişlerdir. Bu kişiler kendi kendilerini aldatmışlardır. Tanrı'nın yüce doğruluk yarasını reddetmiş, onun yerine kendi standartlarını kurmuşlar ve kendilerini bu standartla karşılaştırarak kendilerini kutsal ilan etmişlerdir. Rab, yüreklerinde ne varsa onu açığa vurmalarına, onlara egemen olan efendinin ruhuna göre davranmalarına izin verecektir. Kendi yarasının gereklerine sadık olanlara nasıl davrandıklarında, yarasına duydukları nefreti göstermelerine izin verecektir. Mesih'i çarmıha geren güruhu kıskırtan aynı dinsel fanatizm ruhu tarafından harekete geçirilecekler; kilise ile devlet aynı yozlaşmış uyum içinde birleşecektir.

Bugünün kilisesi, eskiden yaşayan Yahudilerin izinden giderek, kendi gelenekleri uğruna Tanrı'nın buyruklarını bir kenara koymuştur. Kanunu değiştirdi, ebedi antlaşmayı bozdu ve şimdi de, tıpkı o zaman olduğu gibi, kibir, imansızlık ve sadakatsizlik bunun sonucudur. Onun gerçek durumu, Musa'nın ilahisindeki şu sözlerle dile getirilir: ‘Kendilerini bozmuşlardır; lekeleri O'nun çocuklarının lekesi değildir; sapık ve eğri bir nesildirler. Ey akılsız ve anlayışsız halk, Rab'be böyle mi karşılık verirsiniz? Sizi satın alan O değil midir? Sizi O yaratmadı mı ve sağlamaştırmadı mı?’ Review and Herald, 18 Mart 1884.

Adventizm, eski İsrail'in tarihini tekrarlarlarken, Pazar yasasında gerçeği nihai olarak reddeder; o zaman "Mesih'i çarmıha geren güruhu kışkırtan aynı dini cinnet ruhuyla harekete geçirilerek; kilise ve devlet aynı yozlaşmış uyum içinde birleşecektir." Adventizmin aşamalı isyanı Hezekiel kitabının sekizinci bölümünde, giderek artan dört iğrençlikle temsil edilir; bunlar, 1863'te başlayan Adventizmin dört neslini peygamberî olarak işaretler. Son iğrençlik, Yerusâlim'in önderlerinin güneşe eğilmesidir.

Ve beni RAB'bin evinin iç avlusuna götürdü; işte, RAB'bin Tapınağı'nın kapısında, revak ile sunak arasında, sırtları RAB'bin Tapınağı'na dönük, yüzleri doğuya dönük, yirmi beş kadar adam vardı; doğuya doğru güneşe tapıyorlardı. Sonra bana dedi ki: İnsanoğlu, bunu gördün mü? Yahuda halkı için burada işledikleri iğrençlikleri işlemek önemsiz bir şey mi? Çünkü ülkeyi şiddetle doldurdular ve dönüp beni öfkelenmeye kalkıştılar; ve işte, burunlarına bir dal tutuyorlar. Bu nedenle ben de öfkeyle davranacağım: gözüm esirgemeyecek, acımayacağım; kulaklarıma yüksek sesle haykırırsalar bile onları işitmeyeceğim. Hezekiel 8:16-18.

O sırada gerçekleşen yargı, Belshazzar'ın yargısının "saat"inde tasvir edilir.

Kral Belşassar, bin soylusu için büyük bir şölen verdi ve onların önünde şarap içti. Belşassar, şarabın tadına bakarken, babası Nebukadnessar'ın Yerusâlim'deki tapınaktan çıkarmış olduğu altın ve gümüş kapları getirmelerini buyurdu; böylece kral, ileri gelenleri, eşleri ve cariyeleri onlardan içebilsin. Bunun üzerine Yerusâlim'deki Tanrı'nın evinden alınmış olan altın kaplar getirildi; kral, ileri gelenleri, eşleri ve cariyeleri onlardan içtiler. Şarap içtiler ve altının, gümüşün, tunçun, demirin, ağacın ve taşın ilahlarını övdüler. Aynı anda bir insan elinin parmakları göründü ve şamdanın karşısında, kral sarayının duvarındaki sıvanın üzerine yazdı; kral ise yazan elin parmaklarını gördü. Bunun üzerine kralın çehresi değişti ve düşünceleri onu altüst etti; belinin bağları çözüldü, dizleri birbirine çarptı. Kral, münecimleri, Kildanileri ve falcıları getirmelerini yüksek sesle emretti. Kral konuşup Babil'in bilgelerine şöyle dedi: Kim bu yazıyı okur ve yorumunu bana bildirirse, kızıl giysilerle giydirilecek, boynuna altın bir zincir takılacak ve krallıkta üçüncü yönetici olacaktır. Bunun üzerine kralın bütün bilge adamları içeri girdiler; ama ne yazıyı okuyabildiler ne de yorumunu krala bildirebildiler. Bunun üzerine Kral Belşassar daha da sarsıldı, çehresi değişti; soyluları şaşkına döndü. Daniel 5:1-9.

Belşassar'ın yargısının geldiği "aynı saatte", Şadrak, Meşak ve Abed-Nego normalden "yedi kat" daha kızgın hâle getirilmiş fırına atıldılar.

Şimdi, boru, flüt, arp, sakbut, psaltiri ve dulcimerin ve her çeşit müziğin sesini duyduğunuz anda, yapmış olduğum heykelin önünde yere kapanıp tapınmaya hazırsanız, iyi; ama tapınmazsanız, o anda alev alev yanan bir fırının ortasına atılacaksınız; ve sizi elimden kurtaracak Tanrı kimdir? Şadrak, Meşak ve Abed-Nego krala cevap verip dediler: Ey Nebukadnessar, bu konuda sana cevap vermeye gerek görmüyoruz. Eğer öyle olacaksa, hizmet ettiğimiz Tanrı bizi alev alev yanan fırından kurtarmaya kadirdir; ve ey kral, O bizi senin elinden de kurtaracaktır. Ama olmazsa da bil ki, ey kral, biz tanrılarına hizmet etmeyeceğiz ve diktiğin altın heykele tapınmayacağız. Bunun üzerine Nebukadnessar öfkeyle doldu ve Şadrak, Meşak ve Abed-Nego'ya karşı yüzünün ifadesi değişti; konuşup fırının her zamankinden yedi

kat daha fazla ısıtılmasını buyurdu. Daniel 3:15-19.

Belşassar için yargının "saati", Şadrak, Meşak ve Abed-Nego için yargının "saati" ile aynıdır ve her iki hatta da "yedi vakit" o yargının simgesi olarak yer alır. Üç yiğit, Pazar Yasası'ndaki büyük depremin "saat"inde sancak olarak bulutlarla göğe yükselen iki tanığı temsil eder; Belşassar ise aynı "saat"te yerden çıkan canavarın üzerine getirilen ulusal yıkım yargısını temsil eder.

Belshazzar'ın yargılanmasına ilişkin incelememize bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Halkımız arasındaki dindarlık düzeyinin düşüklüğü zihnimi derinden meşgul ediyor. Ve Capernaum'a yöneltilen "vaylar"ı düşündüğümde, gerçeği bilen ama gerçeğe göre yürümemiş, bunun yerine kendi tutuşturdukları kıvılcımların ışığında yürümüş olanların üzerine mahkûmiyetin ne kadar daha ağır geleceğini düşünüyorum. Gece vakitlerinde halka son derece ciddi bir tarzda sesleniyor, kendi vicdanlarına sormaları için yalvarıyorum: Ben neyim? Bir Hristiyan mıyım, değil miyim? Yüreğim yenilendi mi? Tanrı'nın dönüştüren lütfü karakterimi yoğurdu mu? Günahlarımdan tövbe ettim mi? Onları itiraf ettim mi? Günahlarım affedildi mi? Mesih'le, O'nun Baba ile bir olduğu gibi, bir miyim? Bir zamanlar sevdiğimi şimdi nefret ediyor muyum? Bir zamanlar nefret ettiğimi şimdi seviyor muyum? Mesih İsa'yı tanımanın üstün değeri uğruna her şeyi zarar sayıyor muyum? İsa Mesih'in bedel ödenerek satın alınmış mülkü olduğumu ve her saat kendimi O'nun hizmetine adamak zorunda olduğumu hissediyor muyum?

Büyük ve ciddi olayların eşiğinde duruyoruz. Bütün yeryüzü, sular büyük enginin yataklarını nasıl kaplıyorsa, Rab'bin yüceliğiyle aydınlatılacak. Peygamberlik sözleri yerine geliyor ve önümüzde fırtınalı zamanlar var. Uzun zamandır sanki susmuş görünen eski tartışmalar yeniden canlanacak ve yeni tartışmalar ortaya çıkacak; yeni ile eski birbirine karışacak ve bu pek yakında gerçekleşecek. Dünyaya belirlenmiş uyarı görevi verilene kadar esmesinler diye melekler dört rüzgârı tutuyor; ama fırtına toplanıyor, bulutlar doluyor, dünyanın üzerine patlamaya hazır ve birçoğu için bu, gece gelen bir hırsız gibi olacak.

Yirmi, otuz yıl önce onlara Pazar gününün tüm dünyaya dayatılacağını, ona uyulmasını zorunlu kılan ve vicdanları zorlayan bir yasanın çıkarılacağını söylediğimizde, birçoğu gülüp inanmadı. Bunun gerçekleşmekte olduğunu görüyoruz. Tanrı'nın gelecek hakkında söylediği her şey mutlaka gerçekleşecek; söylediği hiçbir şey boşa çıkmayacak. Protestanlık şimdi aradaki uçurumu aşarak papalıkla el sıkışıyor ve dördüncü emrin Sebt Günü'nü gözden silip ayaklar altına almak için bir ittifak kuruluyor; ve Şeytan'ın kışkırtmasıyla sahte Sebt Günü'nü—papalığın bu çocuğunu—tesis eden günah adamı, Tanrı'nın yerine geçmek üzere yüceltilecek.

Bütün gök, olayların gelişimini izler halde bana tasvir ediliyor. Yeryüzünde Tanrı'nın yönetimi üzerindeki büyük ve uzun süren çekişmede bir kriz açığa çıkacak. Büyük ve belirleyici bir şey gerçekleşecek; hem de çok yakında. Herhangi bir gecikme olursa, Tanrı'nın karakteri ve tahtı tehlikeye girecek. Göklerin cephaneliği açıktır; Tanrı'nın tüm evreni ve donanımı hazır. Adaletin ağzından çıkacak tek bir sözle, Tanrı'nın gazabının dehşet verici tezahürleri yeryüzünde görülecek. Sesler, gök gürlemeleri, şimşekler, depremler ve evrensel yıkım olacak. Göksel evrendeki her hareket, dünyayı büyük krize hazırlamak içindir.

Şiddetlenme yeryüzündeki her unsuru ele geçiriyor; ve büyük bir ışığa ve harika bir bilgiye sahip olmuş bir halk olarak, birçoğu, kandilleriyle fakat kaplarında yağ olmaksızın beş uyuyan bakireyle temsil ediliyor; soğuk, duyarsız, zayıf ve sönmekte olan bir dindarlıkla. Son büyük çatışma ve mücadeleye hazırlık olarak, dipten yayılıp filizlenen ve Şeytan'ın bütün araçlarını hızla ele geçiren yeni bir hayat varken, yukarıdan yeni bir ışık, hayat ve güç iniyor ve şimdilerde birçoğunun olduğu gibi suç ve günahlar içinde ölü olmayan Tanrı'nın halkını ele geçiriyor. Önümüzde cereyan edenlerden, yakında üzerimize gelecek olanı şimdi görecektir insanlar, artık insan icatlarına güvenmeyecek ve Kutsal Ruh'un tanınması, kabul edilmesi ve halkın önüne sunulması gerektiğini hissedecek; böylece Tanrı'nın yüceliği için mücadele edecek ve yaşamın ara yollarında da ana yollarında da, hemcinslerinin canlarının kurtuluşu için her yerde çalışacaklar. Sağlam ve sarsılmaz tek kaya Çağların Kayasıdır. Yalnızca bu Kaya üzerine inşa edenler güvendedir.

Tanrı'nın sözünde ve Ruhunun tanıklıkları aracılığıyla verdiği uyarılara rağmen şu anda nefsanî düşünenler, kurtarılanların kutsal ailesiyle asla birleşmeyeceklerdir. Onlar şehvani, düşüncede yozlaşmış ve Tanrı'nın gözünde iğrençtirler. Gerçek aracılığıyla hiç kutsallaştırılmamışlardır. İlahî tabiata ortak değillerdir; nefislerini ve dünyayı, onun tutkuları ve arzularıyla birlikte hiç yenmemişlerdir. Bu kişiler kiliselerimizin her yanında bulunmaktadır ve bunun sonucu olarak kiliseler zayıf, hastalıklı ve ölmeye hazır durumdadır. Artık kayıtsız bir tanıklık sergilenmemeli; bunun yerine, her türlü murdarlığı azarlayan ve İsa'yı yücelten, kararlı ve açık bir tanıklık olmalıdır. Bir halk olarak beklenti içinde olmalıyız; çalışıp bekleyip uyanık durup dua etmeliyiz.

"Mesih'in ikinci gelişine dair bu mübarek umut, ciddi gerçekleriyle birlikte insanlara sık sık sunulmalıdır; Rabbimiz İsa'nın yakında yüceliği içinde gelişini beklemek, dünyevi şeyleri boşluk ve hiçlik olarak görmeye götürecektir. Bütün dünyevi onur ya da ayrıcalıklar değersizdir; çünkü gerçek imanlı dünyanın üstünde yaşar; adımları göğe doğru ilerlemektedir. O bir yolcu ve yabancısıdır. Yurttaşlığı göklerdeydir. Dünyayı sarmış ahlaki karanlıkta yakıcı ve parlayan bir ışık olabilmek için, Mesih'in doğruluğunun güneş ışınlarını ruhuna topluyor. Onda ne güçlü bir iman, ne canlı bir umut, ne ateşli bir sevgi, Tanrı için ne kutsal, adanmış bir gayret görülür; ve onunla dünya arasında ne kesin bir ayrılık! 'Öyleyse uyanık durun ve her zaman dua edin ki, meydana gelecek bütün bu şeylerden kaçmaya ve İnsanoğlu'nun önünde durmaya layık sayılabilesiniz.' 'Bu yüzden uyanık olun; çünkü Rabbinizin hangi saatte geleceğini bilmiyorsunuz.' 'Bunun için siz de hazır olun; çünkü beklemediğiniz bir saatte İnsanoğlu gelir.' 'İşte, hırsız gibi geliyorum. Ne mutlu uyanık duran ve giysilerini koruyan kimseye.'" Broşürler, 38-40.